

Působnost správních orgánů jako dotčených orgánů ve správních řízeních dle stavebního zákona

Abstrakt:

Hlavním záměrem mé rigorózní práce je komplexní pojednání o pravomoci a působnosti dotčených orgánů jako správních orgánů v řízeních dle stavebního zákona. Vzhledem k tomu, že v platné právní úpravě není institut dotčeného orgánu jakož i činnost dotčených orgánů dostatečně regulována, zaměřila jsem se na problematiku části této právní úpravy.

Práce je členěna do jedenácti kapitol. Po úvodu v první kapitole, v druhé kapitole charakterizují institut dotčeného orgánu, a tento výklad propojují se zkušenostmi z praxe a se svými stanovisky a jednotlivými nálezy správních soudů. Uvedení klasifikace institutu dotčeného orgánu a jeho vztahu k zvláštním právním předpisům je základní predikcí k následnému vymezení jednotlivých aspektů činnosti dotčených orgánů, tj. k uvedení podmínek vydávání závazných stanovisek a ostatních úkonů dle části čtvrté správního řádu. Důležité je nejprve důkladně identifikovat jednotlivé části problematiky pravomoci a působnosti dotčených orgánů a posléze vyzdvihnout ty aspekty, které v praxi působí problémy a následně navrhnout i možná řešení *de lege ferenda*. V tomto oddíle se rovněž pozastavuji u vlivu tzv. velké novely stavebního zákona, zákonem č. 225/2017 Sb., která naprosto zásadním způsobem mění ustanovení s významným dopadem na umístování a povolování staveb (jedná se například o změnu v možnosti přezkumu závazných stanovisek dotčených orgánů). V kapitole třetí uvádím průřez do novodobé historie výkonu veřejné správy ve správních řízeních dle stavebních předpisů. Dřívější právní úpravy institut dotčeného orgánu explicitně nezakotvují, tuto pravomoc suploval stavební úřad, což také dokládám v příloze uvedenými rozhodnutími o povolení umístění stavby bytového domu z roku 1892 a 1925. Kapitola čtvrtá detailně pojednává o působnosti, pravomoci a příslušnosti dotčených orgánů vč. změn pravomoci provedených novelou stavebního zákona s účinností od ledna 2018. Kapitola pátá charakterizuje aplikaci jednotlivých zásad činnosti správních orgánů, kterým přisuzuji nepostradatelnou úlohu, a které suplují nedostatečnou kodifikaci procesní úpravy působnosti dotčených orgánů. V kapitole šesté definuji pojem, náležitosti, formu, druhy úkonů dotčených

orgánů včetně uvedení jednotlivých podmínek jejich provádění. V kapitole sedmé se zaměřuji na procesní postup při provádění úkonů správních orgánů jako např. způsob projednání věci a počítání lhůt. Vzhledem k tomu, že v této práci se snažím podchytit problematiku dotčených orgánů komplexně, zaměřuji se i na obstrukční jednání dotčených orgánů (osmá kapitola) a na jejich případnou nečinnost v jednání. V kapitole deváté rozebírám problematiku rozporů ve stanoviscích dotčených orgánů, upozorňuji na časté rozporné požadavky, které jsou uvedeny ve stanoviscích dotčených orgánů, odůvodněné snahou těchto správních orgánů o maximální ochranu jejich zájmů, avšak někdy se střetávající mezi sebou. V kapitole desáté upozorňuji na velmi aktuální problematiku nestrannosti odpovědných úředních osob při správních činnostech dotčených orgánů ve vztahu ke stavebním úřadům. Přezkumem úkonů dotčených správních orgánů se zabývám v kapitole jedenácté. Tuto poslední kapitolu člením na přezkum jiných správních úkonů dle části čtvrté správního řádu a přezkum závazných stanovisek. Rovněž zmiňuji aspekty, náležitosti a možnosti soudní ochrany před nezákonnými správními akty.

klíčová slova:

dotčený orgán

závazné stanovisko

specifický veřejný zájem